7e jaargang – WEEKBLAD – 22 JULI 1961 - Nr 29 Losse nummers 6 F.

de VOLKSUNIE

BLAD VAN DE VLAAMS NATIONALE PARTIJ

BEHEER : Maur. LEMONNIERLAAN 82, BRUSSEL. TEL. 11.82.16 VERKRIJGBAAR BIJ ALLE DAGBLADVERKOPERS

VLAAMSE KWESTIE, PARTIJEN en PARTIJTUCHT

In ons land bestaan er zoals in andere landen verschillende politieke partijen.

Eigenaardig genoeg worden deze politieke partijen alsdusdanig niet door de Wet erkend. Trouwens voorziet de kieswetgeving enkel « Lijsten » waarop kandidaten worden voortgebracht of waarop stemmen werden uitgebracht. Partijen zijn enkel — dikwijls machtige lichamen, waarvan men het bestaan in feite moet erkennen, en die men in de huidige samenleving eenvoudigweg niet kan uitschakelen.

Elke partij organiseert zich en maakt statuten op die moeten worden gevolgd. Het is een wezenlijke vereiste dat elkeen die tot een partij toetreedt dergelijke standregelen moet eerbiedigen, en die eerbiediging moet algemeen zijn.

De C.V.P. noch de B.S.P. zijn uitgesproken « Vlaamse » partijen. Zij zijn slechts Vlaams inzover zij daardoor in de verkiezingsperioden de Vlaamse kiezer moeten aanlokken. Van de liberale partij kan er nog minder « Vlaams ideaal » worden verwacht. Van uit partijpolitiek standpunt uit kunnen deze partijen trouwens moeilijk de Vlaamse belangen verdedigen, juist omdat zij rekening moeten houden met de andere vleugel van hun partij, de franstalige vleugel, die maar al te dikwijls het laatste woord heeft gehad.

Het is dan ook een weldaad voor onze Vlaamse mensen dat er een uitgesproken Vlaamse partij bestaat die de lamme goedzakken kan wakkerschudden, en de zweep kan doen knallen.

Als er nu een kwestie is die boven alle kleur-politieke opvattingen of doelstellingen verheven staat, dan is het wel de « Vlaamse kwestie ». Voor dergelijke hoogstaande belangen mag niemand zich aan zijn plicht onttrekken, en is er geen enkele kleurpartij toegerechtigd kele kleurpartij toegerechtigd de troef der partijtucht uit te spelen enkel en alleen om er een bepaalde regering door te krijgen.

Het is onze bedoeling hier even de aandacht te vestigen op het feit dat men in bepaalde CVP kringen sancties overwoog tegen sommige CVP mandatarissen die tegen de jongste regering hebben gestemd uit Vlaamse overtuiging. Men zou zelfs de middelen onderzoeken om te vermijden dat in dergelijke gevallen de « partijtucht » nog zou worden geschonden.

Ons schijnt het absoluut ondemocratisch een dergelijke stemming aan de partijtucht te willen onderwerpen, vooral daar de jongste regeringsnivestituur een open kwestie was, d.w.z. dat er bij het al dan niet steunen der nieuwe coalitie-regering geen hogere belangen op het spel stonden, tenzij juist de Vlaamse belangen.

Het verwondert ons nog sterk dat er in het parlement niet meer Vlaamse mandatarissen (der kleurpartijen) het vertrouwen in de regering hebben geweigerd. Wij moeten in de eerste plaats aannemen dat elke volksvertegenwoordiger een gekozene is van het volk, en niet van de partij, en dat dan ook in het parlement de stemming van het volk moet worden uitgedrukt.

Er mochten dus wel meer Vlaamse parlementairen het vertrouwen in de nieuwe regering hebben geweigerd.

Of denkt bv. de C.V.P. soms dat onze mensen de huidige regering misschien meer in het hart zouden dragen dan de vorige ?

Een partij die haar gekozenen dwingt een bepaalde houding aan te nemen in open kwesties wordt slaaf van drukkingsgroepen of zelfs van kortzichtige partijbonzen.

Het is nu juist de sterkte van de jonge Volksunie geen slaaf te zijn van dergelijke drukkingsgroepen.

Tenslotte is het oneindigveel beter dat de eenheid in een partij van binnen uit groeit in een sfeer van vriendschap en vertrouwen, juist omdat — zoals in de Volksunie — iedereen hetzelfde denkt en wil, nl. door dik en dun de Vlaamse belangen dienen.

Mr. Jan Verniers.

SIGNAAL OP ROOD

VERNEDERLANDSING VAN HET BEDRIJFSLEVEN

door Karel van Mercke

Het wordt als een vaststaand feit aanvaard dat zakenlui verstandige lieden zijn, die zich uitstekend weten aan te passen aan alle mogelijke situaties en omstandigheden. Ik wil dit geenszins betwisten.

Er heeft zich echter in het politiek leven van de Belgische eenheidstaat een nieuw feit voorgedaan, een feit dat niet meer te loochenen valt : de doorbraak van het Vlaams nationalisme.

De bovenstaande tekst komende uit de mond van de fanatiek Belgische unitarist Theo Lefèvre is een doorslaand bewijs dat men ook in deze kringen heeft gekonstateerd dat er iets veranderd is. Men geeft het schoorvoetend en met weerzin toe, maar toch trekt men er de konsekwenties.

Een zeer groot deel van de zakenwereld in het Vlaamse land schijnt echter nog niet bereid deze konsekwenties te trekken. Haast alle grote ondernemingen zoals banken, verzekeringsmaatschappijen, industriele ondernemingen voeren nog steeds hun innerlijke organisatie in het frans.

In tal van grote firma's bezetten nog steeds nederlandsonkundige elementen de posities.

En nu kom ik tot de tweede tekst. Het is wel degelijk waanzin, of om het op zijn zachtst uit te drukken gemis aan commercieel doorzicht zich aan deze gedragslijn vast te klampen.

De doorbraak van het Vlaams Nationalisme is verwezenlijkt : en de gedachte zal van nu af blijven groeien : wij zetde strijd voort tot alle Vlaamse problemen van de baan zijn. En zij die bewijzen voor geen verbetering vatbaar te zijn, zullen later de gevolgen van deze dwaze houding moeten dragen.

Het gaat voor de Vlamingen niet alleen om een principiele kwestie, de vernederlandsing van het bedrijfsleven is ook een broodkwestie. Ik zal dit men enkele voorbeelden onderlijnen.

Een grote buitenlandse maatschappij in Antwerpen vraagt een hoofd van haar dienst voor « Public relations ». Voorwaarde is : perfekte kennis van nederlands, frans en engels. Een Vlaams en engelsonkundige waal wandelt binnen, maakt een goede indruk op de Direkteur — een Antwerps franskiljon — en wordt aanvaard. Maar omdat het wel lastig is dat die heer geen nederlandse briefwisseling kan voeren, krijgt hij een sekretaresse toegewezen die voor hem de nederlandse vertalingen kan uitvoeren. Gevolg : een Vlaams universitair blijft op de kelen, of komt hoogstens in aanmerking voor een vernederende knechtenrol, waarbij hij voor de vertalingen mag zorgen en voor de betrekkingen met het vulgum pecus der arbeiders die zg. te dom zijn om frans te verstaan.

Er is erger : bepaalde kategorie van leliaarts heeft de les van de verkiezingen begrepen : maar in hun razernij verliezen ze alle begrip voor rede : ze worden met verdwazing geslagen, voorbode van het verderf. Een zeer bekend notaris heeft zopas de drukker die sinds zestig jaar voor de familie werkte, zonder meer afgedankt : de reden ? Omdat een familielid van deze drukker zijn kandidatuur had gesteld op een Vlaams nationale lijst.

Uit dit alles blijkt dus wel degelijk dat de vernederlandsing van het bedrijfsleven ook en niet in de laatste plaats een broodkwestie is.

Zelfs de onontwikkelde negers zijn niet meer bereid knechtenrollen te vervullen in eigen land : zijn wij misschien minder beschaafd dan de negers ? Minder fierheid hebben we in elk geval.

Wat de buitenlandse firma's betreft, hier ligt de schuld niet altijd aan het hoofdbestuur van deze firma's. Meestal is men aldaar slecht voorgelicht door plaatselijke elementen, veelal is het gewoon onbegrip of onwetendheid. Ook wordt een vanuit het buitenland opgedrongen vernederlandsing vaak stelselmatig gesaboteerd door Vlaamsonkundigen aan de leiding, die bang worden er hun postje bij in te schieten; wij kunnen deze elementen verzekeren dat zij op dergelijke wijze wel voor enkele jaren zich nog kunnen veilig stellen, maar dat ze hun positie in de toekomstige federale staat voor altijd onmogelijk maken.

Wat kunnen wijzelf nu praktisch gesproken aan deze toestand veranderen ?

Over de uiteindelijke oplossing is eenieder akkoord : zelfbestuur door federalisme, en verwijdering van alle volksvreemde en volksvijandige elementen uit Vlaanderen. Wie dan nog verkiest frans te spreken, zegde Mter Van der Elst in zijn interview aan de Post, staat het steeds vrij naar Wallonië te verhuizen ».

En ondertussen kunnen wij reeds zeer veel bereiken door :

— ons geld te plaatsen op banken die hun interne organisatie in het nederlands voeren;
— hetzelfde geldt voor verzekeringsmaatschappijen, transportondernemingen, enz. De klant is koning. Steeds aan deze firma's de voorkeur geven die de Vlamingen een kans geven;
— tenslotte afzien van de negatieve propaganda : koop niet bij de firma X of Z die haar publiciteit in het frans voert : maar wel : koop bij de firma Y, die al haar publiciteit, haar interne organisatie in het nederlands voert. Deze laatste manier is veel opbouwender, en zal veel meer ingang vinden in brede lagen van het volk. Indien de pers een dergelijke aktie zou inzetten, zou het niet lang duren voor de reakties zouden loskomen. Zakenlui die het verkoopscijfer als enig geldig argument beschouwen, en die van hun nederlandstalige konkurrent zien stijgen, zullen zich haasten om de beweging te volgen. Tot het blijkt dat zij die dit niet volgen ten dode opgeschreven zijn. Want op die dag zal heel het bedrijfsleven nederlands zijn.

K.V.M.

MEER ARBEID IN VLAANDEREN

Onder dit opschrift lezen we in het socialistisch weekblad « Voor Allen » van 11 juni ll. :

Wij hebben ook niet gezondigd aan om het even welk soort optimisme betreffende de houding der overheden te Brussel en de sabotage van de industrialisering. Maar, wij hebben voortgestreden en ons argumentenarsenaal aangedikt en laten kennen. Wij hebben dus van de Volksunie en andere telaatkomers of bekeerden geen lessen te ontvangen.

Het klinkt als een verontschuldiging. En een Frans spreekwoord zegt wie zich verontschuldigt, beschuldigt zich. Nadat de socialisten het arbeidsvraagstuk gesteld hadden zijn ook de katolieken gaan bijdraaien. Nadat de Vlaams-nationalisten het industrialiseringsvraagstuk van Vlaanderen zeer scherp stelden volgen ook socialisten en A.C.V.-ers.

Dat zij vroeger reeds wisten dat in Vlaanderen ook industrie diende te komen ? Geloven we graag ! Voor ons optreden bleef het echter bij hen bij platonische verzuchtingen. Nu dat is hun schande !

Bericht aan onze lezers

Zoals onze lezers zullen bemerken is dit blad salechts getrokken op 4 bladzijden. De meeste weekbladen brengen gedurende de verlofweken geen uitgave of beperken die tot een gering aantal bladzijden. Wij blijven, ondanks het feit dat de drukkerij 14 dagen verlof heeft, verschijnen zij het dan ook op 4 bladzijden.

Ook het volgende nummer zal magerder uitvallen maar daarna brengen wij weer acht bladzijden. Zo zal het ook in de toekomst, zo hopen wij steeds beter gaan, Wij verwachten ook op het einde van dit jaar het blad verder uit te breiden. Wij hopen daarvoor dan ook op de steun van allen die ons genegen zijn.

Oude hoeve te Heks (Limburg)

Lezers schrijven ons

BRIEF UIT ARGENTINIE

Het is prettig door middel van uw blad wat vaker wat meer te vernemen over hetgeen andere Vlaamse bladen verzwijgen. We verslinden de rubriek « Binnenlandse Spiegel », die schitterend geschreven is en met veel humor de bultelingen van de Twee - Groten - en - Een - Kwart laat bewonderen.

Bewonderen is veel gezegd. België heeft de « cote d'amour » al lang verloren in Amerika. En dat ligt niet alleen aan de anti-Leopoldistische propaganda van enkele jaren geleden. Juist de slaafse manier, waarop men zich liet stuwen door de zgn. anti-kolonialistische elementen in de O.N.U. en elders, heeft de akties van België doen dalen. Men misprijst degenen met wie men kan doen wat men wil, vooral als het dan nog faliekant uitloopt.

—:—

In het afgelopen jaar :

— Hebben wij, dank zij een onvermoeibaar Antwerps Vlaming, een twintigtal kisten boeken gekregen, die druk gelezen worden van Tucuman tot Patagonië — kijk maar op de kaart ! (Ook uit Kongo kwamen een paar pakken boeken aan, van Vlamingen die daar hun matten aan 't oprollen waren. En wij zitten er mee in, dat we tot nu toe geen bericht meer hebben van de milde gevers !).

— Door bemiddling van dezelfde Antwerpenaar hebben we op magneetband vriendschapsgroeten ontvangen van bijna 100 vooraanstaande Vlamingen, w.o. Emiel Hullebroerk, Willem de Meyer, Mevr. Theo Brouns en Mevr. Dosfel, Mr. van der Elst, Dr. Wouters, Dr. Opsomer, Jef van Overstraeten, en de intussen overleden Dr. Grauls. We noemen slechts een paar van de talrijke namen, alle behoren ze tot het beste uit Vlaanderen, en het doet toch altijd plezier dat DIE mensen nog om ons bekommerd zijn.

— Ook Pater Stracke sprak tot ons via een magneetband, we hebben hem in de Schakel gehuldigd en een groet tot hem gericht langs Dietsland-Europa om. Mocht hij nog vele jaren onze strijd bezielen.

— Een flink aantal leden werd aangeworven voor het Alg. Nederl. Verbond (voor de Volksunie zou dat wellicht moeilijker gaan, maar het kort nog).

— Ons Guldensporenfeest werd gevierd te Buenos Aires en te Mar del Plata, en andere, reeds traditionele samenkomsten werden daar gehouden, zoals de sportfeesten in november en december.

— Een brief werd gestuurd naar koning Boudewijn en koningin Fabiola, om te vragen dat bij hun bruiloft niet, zoals bij vroegere gelegenheden, de bevrijding van de nog om oorlogsfeiten gekerkerden zou vergeten worden. Die brieven werden ondertekend door vertegenwoordigers van onze onderscheiden groeperingen, mede door zeer civieke en vooraanstaande Vlamingen in Argentinië. Als men meent, dat er — bij gebrek aan aktie — ten minste een antwoordje is gekomen, overschat men sterk de hoffelijkheid van het Hof.

— Vele Vlamingen, dat is waar, hebben zich onhouden bij te dragen tot het cadeau voor de vorstelijke bruiloft, omdat het Comité — uit « oude Belgen » samengesteld — zo onbeschoft was alleen in 't Frans om geld te vragen, en nog wel op papier van de Ambassade. Die Ambassade kent de meeste Vlamingen trouwens alleen als het voor zoiets is, nooit voor een receptie. Men betreurt nog altijd, dat baron van der Straeten de Waillet, die werkelijk een « meneer » was, de plaats heeft geruimd voor de socialistische ambassadeur Seyfert, die wel 'n beetje Vlaams kan praten, maar voor de Vlamingen minder dan niets betekent.

—:—

Er is hier heel even een journalist op bezoek geweest, Luc van Gastel, die, indien hij al schrijft over de Vlamingen die hij vluchtig ontmoet heeft, wel wat meer fatsoen zal betonen dan L.D.L.

Er wordt nogal veel heen en weer gereisd naar Europa, en wie de toestanden ginder wat van nabij gaat bekijken, staat versteld over de verdeeldheid onder de « goede Vlamingen ». Het is waarlijk : zoveel hoofden, zoveel zinnen. Als men een persoon of een initiatief met lof vernoemt, klinkt het dadelijk : Ja, maar... Hoe zal men er toe komen met al die « maren » aan een touw te trekken om de gebiedsroof ongedaan te maken en zelfbestuur af te dwingen ?

Wij hebben het ook jammer gevonden, dat het Amnestiecomité geen vinger verroerd heeft, toen het er op aan kwam de koning om serieuze genademaatregelen te vragen voor de politieke gevangenen en, bij ontstentenis daarvan, een protestkreet niet slechts door het land, maar door de wereld te slingeren. Dat men niet komt aandraven met « technische onmogelijkheden » voor de koning. In Kongo-aangelegenheden en Waalse affaires is men al zo dikwijls luchtig over technische hinderpalen gewipt.

Als men, zoals wij, in 't buitenland vertoeft, voelt men het als een smaad, dat heel de wereld door André Renard moest vernemen, dat er in België federalisten zijn. Geen provinciekrantje in heel Amerika, waarin niet de uitdrukkelijke zelfbestuur-eis van de WAALSE haantjes te lezen stond. En sedert de vorige oorlog EIST men hetzelfde in Vlaanderen, overweegt voor en tegen, houdt eindeloze besprekingen, schrijft eindeloze artikels neer, voert binnenhuis-propaganda en... wordt door niemand gehoord.

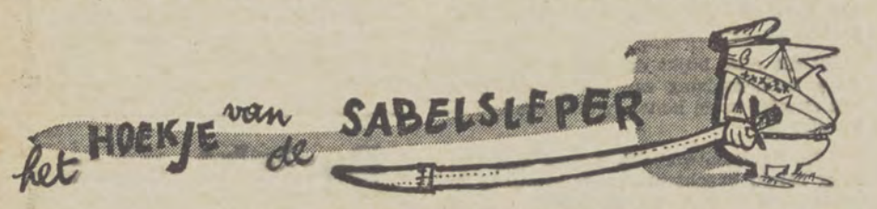

DE VALSE MACHT

Om de veertien dagen geeft het leger een blad uit : « Onze Macht ». In het Frans heet dat « Nos Forces ». De argeloze lezer zal natuurlijk veronderstellen dat het hier gaat om twee totaal afzonderlijk opgestelde bladen. Niks van. De tendens van het leger — zoveel mogelijk lawaai met zo weinig mogelijk inspanning — wordt ook hier toegepast. Het gaat er heel eenvoudig aan toe. Men stelt « Nos Forces » op en... men vertaalt het daarna, zelfs tot de titel toe. Gemakkelijker kan het al niet. En iedereen was tevreden. Of toch niet.

Langzaamaan begonnen de Vlaamse jongens in te zien dat hun Macht eigenlijk een vreemde macht was. De artikelen waren ondertekend — indien ze dat waren — met Fransklinkende namen. Soldaten die ook wat afwisten van de Franse taal namen ook eens Nos Forces en vergeleken de beide uigaven Het gaf een verrassend resultaat : letterlijke vertalingen met hier en daar een woordje weggelaten of een zinnetje er aan toegevoegd. Met een beetje geluk vond men ook wel eens een stukje origineel proza.

Zo heel voorzichtig werd er wat gefluisterd over dat blad. Spoedig werd dat strovuurtje wat aangewakkerd. De kranten werden er van op de hoogte gebracht. En nu ? Och wat zijn we nog dwaas. Wie dacht dat er iets zou veranderen kwam bedrogen uit. Alles gaat rustig zijn gangetje. Hoe kan het ook anders; de hoofdredacteur van beide bladen is een kommandant, natuurlijk een Nederlandsonkundige ! Gelukkig voor ons heeft hij een adjunct welke Nederlands kent. Die brave man moet dan maar zorgen dat alles netjes vertaald wordt. Netjes ? Onmogelijk. Tracht zelf eens een 30-tal bladzijden uit het Frans in het Nederlands te zetten. Dat moet dan ook nog zeer snel gebeuren. Het gevolg is dat onze Vlaamse jongens ook nog een heel hoopje gallicismen dienen te slikken.

Het ergste evenwel is dat het merendeel der 25.000 nummers (gezamenlijke oplage) naar Vlaamse abonnees gaat. (Zevenduizend van de elfduizend betalende abonnees. De overige 14.000 nummers worden uitgedeeld in de kazernes). Als we nu bedenken dat het doel van Onze Macht wil zijn : informatie geven en tevens aan opvoeding doen, dan krijgen we een beetje schrik. Is het al niet spijtig genoeg dat we te weinig Vlaamse officieren hebben. Moet nu ook het geschreven woord nog in handen gegeven worden van onze Waalse broeders ? Onze Macht geeft dus een Waalse voorlichting en opvoeding aan Vlaamse soldaten.

Onze jongens verdienen wel wat beter. De minister van Landsverdediging moest zelf eens een kijkje gaan nemen bij de Hogere Directie voor Voorlichting en Vrijetijdsbesteding, waarvan de publikatie afhangt. De generaal welke daar de leiding heeft kent wel enkele woordjes Nederlands, zoveel als wij Kongolees kennen. Dus ! Het zou voor een minister meer dan 4 jaar tijd vergen daar eens met de grove borstel door te gaan. Een Waalse generaal voelt zich toch nog altijd enkele meters hoger dan een gewone minister

Neen, er moet een veel eenvoudiger middeltje toegepast worden. In iedere kazerne moesten er enkele jongens een groepje vormen en aktief beginnen propaganda te voeren tegen Onze Macht. Onze Vlaamse pers moest daarbij het vuur erin houden en dan is er een grote kans dat er verandering zal komen. Geef Onze Macht een eigen redactie. Tussen beide bladen zou er dan nog een vriendschappelijke band kunnen gesmeed worden. Waarom niet !

We volgen met spanning de strijd van de Vlaamse soldaten tegen hun vreemde macht. Wie zal het halen ? En wanneer zal dat zijn ? Toch niet in 1999 ?

D.V.D.B. - Hasselt.

VOORNAMEN IN VLAANDEREN ANNO 1961

door Drs L. Ureel

Bij onderstaand onderzoek naar de voornamen welke anno 1961 in Vlaanderen worden gegeven hebben we ons gebaseerd op de geboorten in alle moederhuizen van het Vlaamse land tijdens de week van 5 tot 12 februari 1961. Voor de Brusselse agglomeratie werd alleen de materniteit van Anderlecht bij het onderzoek betrokken daar het voor de overige materniteiten niet mogelijk blijkt dat Vlaamse gezinnen van de Franstalige te onderscheiden. In het totaal werden aldus 622 jongensnamen en 609 meisjesnamen op fiche gebracht. Het onderzoek leverde volgende resultaten op :

Jongensnamen

1.	Luc	67 o/oo
2.	Patric	62
3.	Marc	57
4.	Dirk	50
5.	Johan	40
6.	Jan	33
7.	Filip	30
8.	Rudi	29
9.	Geert	25
10.	Paul	24
11.	Erik	22
12.	Ronny	19
13.	Eddy	17
14.	Danny	14
15.	Alain	12
16.	Peter	12
17.	Stefaan	12
18.	Frank	11
19.	Kristiaan	11
20.	Chris	11
21.	Pascal	11
22.	Bart	10
23.	Guido	10
24.	Marnix	10
25.	Walter	10
26.	Jean	10
27.	Jozef	9
28.	Michel	9
29.	Dominique	
30.	Erwin	8
31.	Franky	8
32.	Guy	8
33.	Hans	8
34.	Lieven	8
35.	Johnny	6

Meisjesnamen

1.	Marleen	37 o/oo
2.	Martine	32
3.	Carine	30
4.	Christine	30
5.	Linda	30
6.	Rita	24
7.	Maria	23
8.	Nicole	23
9.	Brigitte	21
10.	Hilde	20
11.	Lutgart	20
12.	Anita	18
13.	Kathleen	18
14.	Lieve	16
15.	Marina	16
16.	Miriam	16
17.	Carina	14
15.	Ingrid	14
19.	Nadine	14
20.	Patricia	14
21.	Veerle	14
22.	Ann	13
23.	Christiane	11
24.	Catrien	
25.	Anne	10
26.	Vera	10
27.	Annie	8
28.	Bernadette	8
29.	Caroline	8
30.	Catherine	8
31.	Fabienne	8
32.	Gerda	8
33.	Sonja	8
34.	Anna	6
35.	Anne-Marie	6
36.	Conny	6
37.	Danielle	6
38.	Francine	6
39.	Greta	6
40.	Marie	6
41.	Pascale	6
42.	Ria	6
42.	Sabine	6

Bereiken verder nog een frequentie van 5 o/oo :

bij de jongens : Benjamin, Bruno, Daniël, Frans, Freddy, Herwig, Henri, Herman, Ignace, Karel, Carl, Noël, Serge, Thierry, Vincent, Werner, Wilfried, Willy, Yvan.

bij de meisjes : Agnes, Christa, Christelle, Diane, Els, Fabiola, Gisèle, Josée, Carin, Marie-Claire, Viviane.

Daarnaast werden nog 79 jongensnamen gebruikt en 129 meisjesnamen waarvan echter geen enkele nog in voldoende mate voorkomt om er een ernstige statistiek op te bouwen. Bij dergelijke kleine frequentie speelt het toeval een te grote rol

OPMERKINGEN

1. — Er dient uitdrukkelijk op gewezen dat het onderzoek alleen betrekking had op de eerste voornaam. Al de andere voornamen oefenen inderdaad niet de geringste invloed op de levende naamgeving uit.

2. — Wij eerbiedigen het onderscheid tussen de verschillende vormen van éénzelfde naam. Zo werden de namen Jan, Johan, Jean, John, Johnny, Ivan alle afzonderlijk gerangschikt. Dat bracht met zich mee dat de namen Kristiaan en Chris elk afzonderlijk slechts op de 18de plaats komen in de rangschikking, en dat namen als Henri, Hendrik, Rik, Henk, Henry omwille van de vele zijvormen niet eens op de lijst voorkomen. Waar het alleen een verschillende schrijfwijze van éénzelfde naam betreft, werd de naam natuurlijk als één opgevat : Paul en Pol, Filip en Philippe vormen één naam, maar Ann, Anna, Anne, Annie weer niet.

Een paar besluiten dringen zich onmiddellijk op :

1. — Het lijdt wel geen twijfel dat de naamgeving voor mannen eenzijdiger is dan die der vrouwen: 41,7 % van onze jongens hebben slechts tien verschillende namen (bij de meisjes is dit slechts 29 % voor de eerste elf namen); één op elke vijftien jongens ziet om als men « Luc » roept, maar bij Marleentjes is de kans veel kleiner (één op 27).

In Nederland blijkt trouwens hetzelfde. Daar bereiken we met tien namen eveneens 41 % der mannen (Jan 11 %, Piet en Henk elk 4 %, Peter, Hans, Kees en Wim telkens 3 %, Cor, Gerard, Gerrit, Johan, Rudi telkens 2 %). Maar de eerste tien vrouwennamen vertegenwoordigen slechts 22,5 % van onze stamzusters (Annie 4 %, Bep, Marietje, Mien, Willie elk 2 %, Alie, Corrie, Lenie, Greetje, Tinie, Jopie, Ansje telkens 1,5 %). (1)

2. — Er blijkt vooral bij vrouwennamen een sterke modebeïnvloeding te zijn van filmsterren (Martine, Brigitte, o.a.) en prinsessen : zo bereikt op onze lijst de voorheen onbekende naam Fabiola een frequentie van 5 % en zelfs in Amsterdam duikt de naam op een paar weken tijd driemaal op. (2)

(1) Cijfers uit de NIPO-enquête 1960 die betrekking heeft op de volledige Nederlandse bevolking en niet alleen op de nieuwgeborenen zoals onze studie.

(2) Dat die invloed van zeer korte duur is bewijst wel het feit dat de naam Paola (een jaar geleden nog erg in trek) thans op onze lijst niet meer voorkomt (wij troffen ze bij gans ons onderzoek niet eens aan). Jammer wel voor die meisjes die aldus op latere leeftijd niet veel kans krijgen zich als jonger te laten doorgaan dan hun historische naam bewijst.

Mansnamen blijken minder beïnvloed door ééndagsvliegen, maar schommelen mee met de internationale machtsverhoudingen

Zo blijken de Franse namen (Robert, Raymond, Roger, Marcel, François, enz.), eens zo talrijk bij ons, thans veel minder voor te komen. Ze werden door Engelse en Duitse namen (Patrick, Rudi, Ronny, Eddy, Danny, Freddy, Walter, Werner) opgevolgd.

De vrouwelijke modenamen blijven echter ook thans in Vlaanderen nog hoofdzakelijk Frans geörienteerd.

3. — Een zeer verheugend verschijnsel is echter wel de duidelijke doorbraak, spijt alle hogervermelde modeverschijnselen, van een zuiver Nederlandse naamgeving.

Het volstaat inderdaad onze studie te vergelijken met die van de heer Th. Vloebergh om een duidelijk bewijs te vinden van het groeiende Nederlandse karakter van onze gewesten (1). De heer Vloebergh maakte een vergelijking tussen de 2503 mannelijke voornamen welke hij aantrof in het Rente- en Cijnsboek anno 1374 der Heiliggeestmeesters van de O.-L.-Vrouweparochie te Antwerpen en de 844 leerlingen der R.M.S. te Antwerpen in januari 1954.

a° 1374

Naam	o/oo
Jan	316
Peter	94
Willem	59
Klaus	42
Heinrik	37
Gielis	34
Jakob	32
Wouter	29
Andries	18
Arnout	

a° 1954

Naam	o/oo
Walter	46
Paul	43
Robert	42
Willy	40
Hugo	31
Jozef	31
Roger	25
Eddy	24
Raymond	23
Jean	21

Terecht stipte de onderzoeker daarbij aan :

« Een onmiddellijk opvallend verschijnsel is de nagenoeg volledige vervanging van de middelnederlandse vormen door nieuwere, die niet als hun normale voortzetting kunnen gelden; aan dit verdringingsproces ontsnapt geen enkele der vele oudere namen, zelfs niet JAN, éénmaal nochtans ongemeen geliefd. De ondervinding leert trouwens, dat de meeste middelnederlandse voornamen (Aart, Koppen, Klaus, Gielis, Joos...) ondanks een uitgebreide familienamen-overlevering (Aerts, Coppens...) door de huidige generaties volkomen vergeten werden, d.w.z. men vermoedt zelfs niet eens meer, dat ze ooit bestonden, en onthaalt elke poging tot heraanknoping bij de oude traditie met onbegrip en misprijzen. Deze (pijnlijke) vaststelling blijkt

(1) Ook dit kan als een weerlegging aangehaald worden van het vrij pessimistisch artikel « Heeft het Nederlands nog toekomst in België ? » van Dr. O. Van der Hallen (Wetenschappelijke tijdingen, october 1960), en overgenomen in de « Volksunie » van 28 januari 1961).

(Vervolg blz. 4)

WAT BLIJFT OVER VAN SOCIALE HUISVESTING

Geen besparingen ten bate van onze gezinnen

Op het budget 1960 werd 990 miljoen voorzien voor het toekennen van 33.000 bouwpremies. In werkelijkheid zijn er slechts 21.921 betaald, tegen 24.131 in 1959.

En voor 1961 ? EEN DERDE, noch min noch meer : 350 miljoen voor ca 12.000 premies.

Hiertegen zijn de socialisten, tijdens de besprekingen voor het vormen van de regering, als één man opgekomen ? Niets daarvan ! Geen tijd !

In ieder geval gaat het huisvestingsbeleid (dat, in zijn geheel gezien, al een zeer miserabel en onverkwikkelijk beeld vertoont, sedert jaren) met de socialistische deelname nog berg-af.

Er is trouwens ook sprake van dat er veel minder leningen zullen worden toegekend. De Spaarkas heeft besloten de kredieten verleend langs haar eigen plaatselijke afdelingen met ca 1/6de in te krimpen (dat is ongeveer 500 miljoen). Nu dient men te bedenken dat de leningen van de Spaarkas 40 à 50 % betekenen van het totaal bedrag geleend door de parastatalen. Bovendien vult de Spaarkas voor een groot deel de kas waaruit de 2 andere voornaamste kredietmaatschappijen, de Nat. Maatschappij voor de Huisvesting en de Nat. Maatschappij voor de Kleine Landeigendom, putten. Reeds in 1960 kromp de Spaarkas haar tussenkomsten in, bij zoverre dat de bouwmogelijkheden van de 2 voornoemde maatschappijen met 30 % verminderden ten opzichte van 1959 (5.508 tegen 7.806).

De houding van de Spaarkas zal dus tot gevolg hebben de mogelijkheden tot kredietverlening voor de parastatale sektor met 1/6de ongeveer zal verminderen. De bouwpremies worden verminderd met 2/3de. Wat blijft er van een sociale huisvestingspolitiek nog over ?

Nochtans weet eenieder dat er nog steeds (gezonde) woningen tekort zijn !

GEBREK AAN FONDSEN ?

Van regeringszijde zal men misschien kunnen antwoorden dat de begroting in evenwicht moet worden gebracht, dat er besparingen moeten worden doorgevoerd, enz... Wanneer het om werkelijke besparingen gaat, zouden we ongelovig, doch met handen en voeten toejuichen... Hier gaat deze vlieger echter niet op.

In « La Chronique » van 25 februari 1961 verscheen een zeer interessante berekening : wanneer de Staat 25.000 premies van 30.000 F toekent, dan beloopt de totale staatsuitgaven 750 miljoen F.

Maar... de bouw van deze 25.000 woningen zal ca 8,8 miljard kosten en zal ca 1,2 miljard rechtstreeks naar de staatskas doen vloeien onder vorm van zegeltaksen, belastingen op lonen e.d. De staat ontvangt deze bedragen lang voor hij de premies moet uitkeren.

Doch de staat heeft later ook nog « onrechtstreekse inkomsten » uit deze bouwaktiviteit o.m. de belasting op de (verhoogde) bedrijfswinsten van de bouwondernemingen en hun leveranciers.

In totaal ontvangt de staat dus dubbel zoveel als hij heeft moeten uitgeven. Is dat geen lonend zaakje ?

Natuurlijk dient men rekening te houden met het feit dat, indien geen bouwpremies worden toegekend, toch een aantal woningen zullen worden gebouwd. Dat zal zeker nooit meer dan de helft zijn. Door echter 375 miljoen méér uit te keren onder vorm van premies, ontvangt de staat 750 miljoen méér aan belastingen.

Is een dergelijke berekening te eenvoudig voor de heren ministers ?

IS DAT SOCIALE RECHTVAARDIGHEID ?

In 1958 beloofde de toenmalige regering gedurende 4 opeenvolgende jaren gemiddeld 25.000 bouwpremies te zullen toekennen.

In werkelijkheid was dat 20.823 voor 1958, 24.131 voor 1959, 21.921 voor 1960 en 12.000 (voorzien) voor 1961, hetzij gemiddeld 19.700 per jaar of niet eens 80 % van het beloofde aantal.

Daarnaast heeft men de toekenningvoorwaarden nog wat verscherpt. De samengevoegde inkomsten van man en vrouw mogen 9.000 F per maand niet overschrijden (65.000 F per jaar in de aanvullende personele belasting verhoogd met 5.000 F per kind ten laste).

Hierop bestaan enkele uitzonderingen : voor jonggehuwden (max. 4 jaar), voor mijnwerkers en de bewoners van de 5 grote centra (Antwerpen - Gent - Brussel - Luik en Charleroi).

De vraag is nu in hoeverre gezinnen met een maandinkomen van minder dan 9.000 F voldoende zullen kunnen sparen om aan bouwen te denken. Laten wij ons geen illusies maken : men moet eerst een lapje grond kopen dat zowat 50.000 F zal kosten. Met veel geluk zal men de bouwkosten (ca 300.000 F) voor 70 % kunnen dekken met een premie en een lening doch de resterende 90.000 F moet men beschikbaar hebben.

Wanneer men dus geen kapitaaltje heeft meegekregen, doch men moet op een maandwedde 140.000 F uitsparen, dan zal het wel enkele jaren duren...

Het is bovendien zeer eigenaardig dat, sedert 1952, de bouwpremie onveranderd op 30.000 F is gebleven, ondanks het feit dat alles, ook de bouwkosten, sedertdien ca 1/3de is duurder geworden.

Maar ja, de woningnood is niet zo scherp in Wallonië vermits de bevolking er haast niet aangroeit, en, ondanks alle patetische beloften, is in het unitaire België de belangstelling voor typisch-Vlaamse problemen nog niet zeer groot.

Zal de Vlaamse minister Custers daaraan iets veranderen ? Wij hopen het, maar zijn sceptisch.

A.D.S.

MEER HOGER ONDERWIJS

Op 100 jongens tussen 18 en 25 jaar doen er in Brabant 7,49 universitaire studies in de Waalse provincies 4,92 en in de Vlaamse 3,43 (voor Limburg zelfs maar 2,40).

Op 100 meisjes van dezelfde leeftijd zijn er in Brabant 2,15 universitairen, in de Waalse provincies 1,25, in de Vlaamse 0,60 (voor Limburg 0,42).

Brabant (d.i. hoofdzakelijk Brussel) slaat weer veruit de gunstigste figuur, veel beter dan Wallonië en uitermate beter dan Vlaanderen.

De universiteit te Antwerpen is een eerste vereiste, waarbij dan nog kandidaturen in Limburg en West-Vlaanderen zouden dienen opgericht. Zo veel kost dat niet en geld in het onderwijs gestoken rendeert altijd veelvoudig.

Vermelden we hierbij nog dat sinds 1955 toen het Nationaal Studiefonds in werking trad 60 % studiebeurzen naar de franstaligen gingen tegen 40 % naar Nederlandstaligen. Die verhouding is steeds zo gebleven. Net omgekeerd tot de bevolkingscijfers !

Heeft Vlaanderen te klagen ?

Aan alle Vlamingen verkoop ik tegen groothandelsprijzen:
40 % KORTING OP DE VASTGESTELDE VERKOOPPRIJS
+ REISKOSTEN TERUGBETAALD.

Wasmachines, Droogzwierders en Huishoudstrijkmachines

— Eerste klas émail, weerstaat aan alle zuren.
— Vijf jaar waarborg tegen alle konstruktiefouten en tegen alle fouten in het gebruikte materiaal.
— Service rechtstreeks van fabriek ten huize van klant.

Algemeen vertegenwoordiger :
Vandomme, Bankstraat 44, Hombeek-Mechelen
TEL. 175.08
Ook op zon- en feestdagen sta ik tot uw dienst.
WIJ LATEN NOOIT EEN KLANT IN DE STEEK, OOK NIET NA DE WAARBORG.

BOEKHOUDING IN 'T NEDERLANDS
EXPERTISES
FISKALITEIT
ORGANISATIE
BANKKREDIETEN
K. V.
J. De Windestraat 38
Dilbeek
T. 21.14.58
na 18 u.

Zetelfabriek Boterberg
LEDEZIJDE - LEDE
Alleenverdeler :
Engel & C°
Eigen produktie
Uitgebreid gamma
Aan huis geleverd
Prospektus op verzoek
TEL. (053) 225.60
Voor leden en abonnees Volksunie :
20 % KORTING

FINANCIERINGEN
HYPOTHEEKLENINGEN
GELDBELEGGINGEN
Vlaamse onderneming zoekt degelijke medewerkers
Zich wenden :
Kantoor blad
onder letters F.H.G.

Zoekt U een Vlaams Verzekeringsmakelaar in het Brusselse ?
wendt U tot
BOB MAES
A. Feldheimstraat 20, ZAVENTEM
Tél. : 20.18.59
Alle verzekeringstakken, alle maatschappijen, voordelige tarieven en afdoende hulp bij ongevallen.

WIE ANTWERPEN BEZOEKT EET IN DE
«OUDEN LEEREN EMMER»
(achter de kathedraal)
BLAUWMOEZELSTRAAT 9
Voordelige prijzen
Volledige maaltijd vanaf 30F
Uitbater : L. Wouters

Vraag bij het inrichten van uw woning raad bij
galerij MARGARETHA de BOEVE
ASSENEDE
TEL. (09) 78 50 57

Huis Magda
HOOGSTRAAT 15a en 17
ANTWERPEN
Slaapkamers – Eetkamers – Salons
T. V. – Wasmachines
Gasvuren – Kinderwagens – Stoven
10 TOT 20 % OP DE GETEKENDE PRIJZEN
OP VERTOON VAN DEZE AANKONDIGING
Kontant – Krediet
OPEN ALLE DAGEN VAN 9 TOT 20 UUR

A. JEURISSEN-CLOOSTERMANS en ZONEN
P. V. B. A. ZONHOVEN TEL. 192.91
ROLLUIKEN - ZONNETENTEN - ROLHEKKEN - SCHUIFHEKKEN - TERRASMEUBELEN
EVENWICHTIG WENTELENDE GARAGEPOORTEN - VENETIAANSE BLINDEN "SOMBRILLA-FLEX"
TUINPARASOLS - ALLES VOOR AFSLUITING EN ZONNEWERING. - KAMPEERTENTEN

fabrieken „STAR" ZELE
Schuimrubbermatrassen
met Gebreveteerde bedekkinslagen
(Brevet ★ 529763)
Ressortmatrassen
met Gebreveteerde karkassen
(Brevet ★ 512767)
Gewatteerde bedspreien
Wollen dekens
Tel. 44641 en 44642
INDIEN U GEEN VERKOPER IN UW OMTREK KENT, STUUR ONS EEN KAARTJE EN WE ZENDEN U HET ADRES VAN DE DICHTST BIJGELEGEN VERKOPER.

Tipisch Hollandse punt gevels vindt men zeer veel in Ziud-Afrika

ONS VIR JOU SUID-AFRIKA

BOEREN-OORLOG WAS TEN EINDE OP 15 MAART 1961

(Van onze medewerker in Kaapstad)

I

Voor een paar weken werd Zuid-Afrika weer een vrije en onafhankelijke staat. De totstandkoming van de nieuwe republiek op 31 mei en het vaarwel aan het Commonwealth kan niet beter samengevat worden dan in de zakelijk-korte en ietwat bittere commentaar van een paar Engelse lezers in de Brievenrubriek van de « Daily Telegraph » na de jongste, dramatische Eerste Ministersconferentie te Londen : « De Boere-oorlog, die op 10 oktober 1899 begon, eindigde op 15 maart 9161 met de overwinning van de Boeren. Nu hebben ze wat ze hebben wilden en zijn voor altijd verlost van Westminster en al zijn pomperijen ! »

Een ander briefschrijver was bijna identiek in zijn vaststelling : « ...Ik herinner mij nog de snelle opmars van Lord Roberts naar Pretoria en hoe mijn vader het uitjubelde « Wij hebben gewonnen ! Wij hebben gewonnen ! Zuid-Afrika is van ons !... En nu hebben de Boeren gewonnen. Zestig lange jaren hebben ze in bittere haat gewroeteld en gewacht en hebben het zonder bloedvergieten tot deze overwinningsdag gebracht ». Er wordt in Zuid-Afrika vandaag veel gedaan, vooral van officiële zijde, om zulke gevoelens niet de bovenhand te laten krijgen omdat alles nu op eenheid en op de toekomst moet gericht zijn, maar dit zal niemand beletten in zijn hart eens luidop te denken dat de molen van de rechtvaardigheid hier inderdaad traag maar zeker gemaald heef

Al diegenen die de geschiedenis van Zuid-Afrika kennen en die meegeleefd hebben in de wereldwijde sympathie die het lot van de kleine Boere-natie in haar donkerste uren opwekte, zullen bezwaarlijk, een gevoel van voldoening kunnen onderdrukken bij het aantreden van de herboren republiek. En nochtans zullen die gevoelens niet onverdeeld zijn.

GEORGANISEERDE HETZE

De wereldwijde en georganiseerde lasterkampagne die sedert een paar jaar tegen Zuid-Afrika woedt en die gebaseerd is enerzijds op de « spitefulness » van de Britten (die de wereldopinie beheersen door hun nieuwsagentschappen-monopolie), en anderzijds op een soms goed bedoeld maar al te dikwijls hypokriet humanisme of liberalisme (uitsluitend ten overstaan van mensen met niet-blanke huid) en alle twee op sleeptouw genomen door het internationaal communisme, hebben Zuid-Afrika in de ogen van veel welmenende mensen verdacht gemaakt. Het was beschamend te moeten vaststellen hoeveel Nederlandstalige kranten zich hebben geleend en nog lenen tot het klakkeloos overnemen van eenzijdige berichten die via Londen een volledig vals beeld van de toestand aldaar gaven.

« APARTHEID » DE STOK

De stok waarmee guid-Afrika moest geslagen worden heette « apartheid ». Dit is weliswaar een Zuid-Afrikaans woord en de officieel-gebruikte term van de Regering, en het kan voor elke Nederlander niet beter verstaanbaar gemaakt worden wat het wil bedoelen, maar voor de rest van de wereld was het een vreemd en onbegrepen woord met bovendien een verdachtklinkende en irriterende germaanse uitgang. Maar de persagentschappen in Londen en elders wisten daar raad mee en zagen er een dankbare kluif in. « Dit was nie honderd jaar nie » zoals de Afrikaner het zou zeggen of « apartheid » werd de geprefereerde zondebok van alles hoegenaamd wat in Zuid-Afrika niet strookte met de onaantastbare richtlijnen van de Britse wereldpolitiek, waarin het voortaan heette dat de blanke huid in Afrika in de toekomst niet zoveel zou opbrengen dan de zwarte en dat er dienvolgens over de blanke huid vrijelijk mocht beschikt worden. Wat de Zuid-Afrikaans Regering ook deed om haar programma van rechtvaardige en volwaardige ontwikkeling van blank en zwart op evenwijdige wegen te verwezenlijken, het werd op de meest cynische wijze afgebroken, opzettelijk verkeerd voorgesteld en met de dooddoener « apartheid » de woestijn ingestuurd.

Weldra werd het woord apartheid in de engelssprekende wereld en in de haar verbonden gebieden, synoniem van een soort onmenselijke onderdrukking van de bantoe door de Boer, een bewering die een goede kans zou maken om als « leugen van onze half-eeuw » de geschiedenis in te gaan.

Volgende week wat is « Apartheid ».

HERMES SCHOOL
54, ZUIDLAAN
211, M. LEMONNIERLAAN
TEL. 11.00.33
VOLLEDIGE SEKRETARIAATKURSUSSEN
STENO- en DAKTYLOGRAFIE
in vier talen
BOEKHOUDEN
SOCIALE WETGEVING
MODERNE TALEN
HANDELSCORRESPONDENTIE
De School waar Vlamingen zich thuis voelen.
BETER en VOORDELIGER

WERF ABONNEMENTEN NU !

Sandwichbar
MAXWELL
RESTAURANT
warme en koude gerechten
open dag en nacht
Godelieve de Ley
DE CONINCKPLEIN 7
ANTWERPEN

Voornamen in Vlaanderen

(Vervolg van biz. 2)

ten overvloede uit het feit, dat zelfs namen als Ludo, Edwin, Hugo, Guido, Tony, Hagen, Erik, e.a., die in vele gezinnen als getuigen voor een positieve Vlaamse of Germaanse gezindheid worden opgevat, ofwel geen Nederlandse geschiedenis ofwel geen Nederlandse klank hebben.

De moderne Antwerpse naamgeving is dus voor tenminste 90 % beslist onnederlands. Wat aan oudere namen verdween werd door vreemd taalgoed vervangen. »

Een blik op onze statistiek anno 1961 toont de geweldige verandering aan. Van de tien door Vloebergh aangehaalde namen heeft zich slechts één bij de tien eerste kunnen handhaven, niet zonder daarbij van de tweede op de tiende plaats terug te vallen. In plaats daarvan duikt de versmade « Jan » opnieuw op de 6de plaats op (2) naast Dirk, Geert, e.a. Toch moeten we hier voorzichtigheidshalve aan toevoegen dat de vergelijking niet helemaal opgaat. Het onderzoek van de heer Vloebergh steunt op Antwerpen alleen. In het onze werd gans Vlaanderen betrokken.

4. — Blijft ten slotte nog een laatste bemerking. Het viel ons bij ons onderzoek op dat de naamgeving een zeker lokaal aspekt blijft vertonen. Zo bleek uit een vluchtige vergelijking tussen de provincies Antwerpen en Limburg dat Patric veel frequenter voorkomt in Antwerpen dan in Limburg, in zekere mate geldt dit ook voor Marc en zeker voor Dirk. Guido daarentegen telt evenveel vermeldingen in Limburg als in de rest van het land samen.

Lutgart (een Limburgse heilige) duikt in Limburg niet eens op, doch is voor de rest evenredig verspreid over de andere Vlaamse provincies. Linda daarentegen blijkt in Limburg triomfen te beleven (4 op 20 in Hasselt of 20 %), duikt ook in Antwerpen op, doch komt elders praktisch niet voor.

Gewis zouden in dit verband nog heel wat treffende voorbeelden kunnen aangehaald worden. De tijd ontbreekt ons echter om hier dieper op in te gaan.

(2) De taaltuinier in « De Standaard » wijdt op 20 februari zijn rubriek integraal aan deze naam.

OPERATIE MUNGANGA MANDEFO

Vorige week hebben wij de bijdrage gebracht van Dr Herman Le Compte die ons zijn belevenissen vertelde van de Kongoreis die hij en volksvertegenwoordiger M. Daniel De Coninck maakten om de vrijlating der acht Vlaamse soldaten te bekomen. Een meer zakelijke uiteenzetting door volksvertegenwoordiger De Coninck zal in een van onze volgende nummers verschijnen.

Wie in LEUVEN de BIERKELDER niet bezocht, was in LEUVEN niet
Oude Markt 22
is onze bierkelder
Algemeen agent voor België :
A.B.T.S
STEENWEG OP TIENEN, 94
KORBEEK-LO

WY WILLEN THIER
DORTMUNDER
THIER-BRAU

Opgepast voor namaak DORT !
Het Witte Paard
WANDELINGENSTRAAT, 14
te LEUVEN
Passend en aangenaam lokaal voor vergaderingen en kluba.
Beste dranken tegen matige prijzen

BIERHUIS « CORDIAL »
Suikerrui 13 Antwerpen
Uitstekende drank - Verzorgde bediening.

om beter te wonen
maandblad KIJK
architectuur inrichting komfort - kunst
honderden foto's adviezen - tips nieuwe ideeën unieke documentatie
vraag gratis proefnr. henegouwenstr. 7 - gent

Bouw met ons de droom van uw leven !
Een heerlijk landhuis in een omgeving door Uzelf gekozen.
— onze prijzen buiten konkurrentie
— een zeer degelijke konstruktie
— snelle en perfekte afwerking
— een harmonisch geheel.

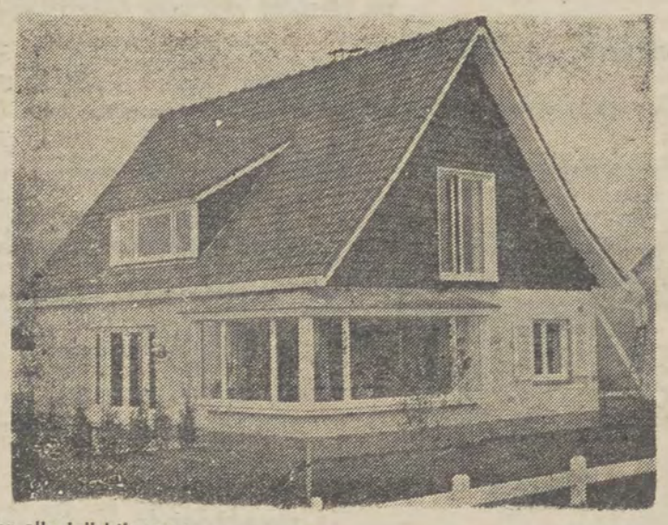

Voor alle inlichtingen :
ROLUS & VAN DER PAAL p.v.b.a.
en ONS LANDHUIS p.v.b.a.
LANGE GASTHUISSTRAAT 16, ANTWERPEN, TEL. 33 85 65
Desgewenst bezoeken wij U graag thuis.
Breng een bezoek aan onze bouwwerven !
Bureien 9-12 h. - 14-18 h. - ook zaterdag

MEUBELMAKERIJ
Antverpia
Grote keus in
Stijl- en Moderne Meubelen
Matrassen – Tapijten – Keukens
SINT-GUMARUSSTRAAT 28-30, ANTWERPEN
TELEFOON : 32.94.77
Krediet zonder Bank Steeds de beste verzorging
SPECIALE VERMINDERING MET DEZE AANKONDIGING

SIEMENS
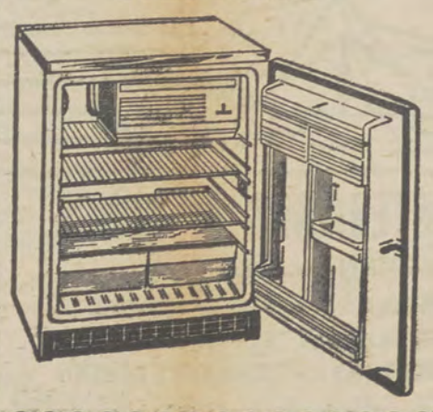
DE VERMAARDE SIEMENS
KOELKASTEN
T.V. - Wasmachines - Radio
-enz...
ALLE ELEKTRISCHE HUISHOUDTOESTELLEN
Uw verdeler : A. B. K.
Helmstraat 160 – Borgerhout - Antwerpen
Tel. 49.49.29
Stuur ons een kaartje en vraag om dokumentatie of het bezoek van onze provinciale afgevaardigde.
VOOR LEZERS VAN ONS BLAD UITZONDERLIJKE VOORWAARDEN